

વિપ્રશ્યના

સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

બુદ્ધપર્વ 2555 ♦ પોષ પૂર્ણિમા ♦ 9 જાન્યુઆરી 2012 ♦ વર્ષ - 12 ♦ અંક - 10 ♦ સંગ્રહ અંક - 142

ધર્મવાણી

ન તો તે બુદ્ધ વીરસ્થુ વિપ્પમુચોસિ સબ્બધિ ।
તુમ્હાપદાને વિહરં, વિહરામિ અનાસવો ॥
થેરગાથા - ૪૭

હે બુદ્ધ, હે વીર, આપને નમસ્કાર. આપ બધાં બંધનોથી વિમુક્ત
છો. આપના ઉપદેશોનું પ્રતિપાદન કરીને હું આસ્વરહિત (વાસના
રહિત) થઈને વિહારકું છું.

ખરું દર્શન : ખરી વંદના

દીરે દીરે સાધકોમાં એ વાત ફેલાવા લાગી કે ભગવાન ક્યા
પ્રકારની વંદનાને ખરી વંદના માને છે. કેવી વંદના એમને પ્રિય છે?
કેવી વંદના સાધકો માટે મંગલદાયિની છે? વિપશ્યાના સાધના
દ્વારા દઢ પરાક્રમ કરીને પોતાના મનના કષાય કાપે એટલે કે મેલ દૂર
કરે તો જ શાસ્તાનું ખુંસન્માન થાય છે, તેમની ખરી વંદના થાય છે.
આ બુદ્ધ મંત્રયુદ્ધ થવા લાગ્યું. છતાં પણ અનેક લોકો
ભગવાનને સાધારણ ઔપચારિકતાના રૂપમાં વંદના કરતા જ રહ્યા
હશે. પરંતુ એવા પણ અનેક પ્રસંગો છે, જે એ સચ્ચાઈને પ્રમાણિત
કરે છે કે કેટલાક સાધકો એવા હતા, જેઓ યોગ્ય રીતે જ વંદના કરતા
હતા.

આ સંદર્ભમાં એક પ્રસંગ :-

કોશલનરેશના રાજપુરોહિતનો પુત્ર જ્યંત ઉચ્ચય જાતિના
ગર્વ-ધર્મદમાં, ધન - સંપદાના અહંકાર - અભિમાનમાં, રૂપ-
યૌવનના મદ્મતા નશામાં તે એવો આંઘળો બન્યો કે ન પોતાના
માતા-પિતાને નમન કરે, ન ગુણજોને, કે ન શીલવાન શ્રમણા-
બ્રાહ્મણાને. અહંકારનું પૂત્ર ! અભિમાનમાં પ્રમત થઈ ઊઠ્યો!
પરંતુ પોતાના કોઈ પુણ્યકર્મને કારણે ભગવાનના સંપર્કમાં આવ્યો
એટલે કે શુદ્ધ ધર્મના સંપર્કમાં આવ્યો તો હોશ જાગ્યા. ભગવાનની
અમૃતવાણી સાંભળીને સાધનામાં પ્રવૃત્ત થયો તો અર્હત અવસ્થાએ
જઈપણોંચ્યો અને ત્યારે કહેછે -

“હવે મારું અભિમાન, અવમાન ક્ષીણ થયું, પૂર્ણ વિનષ્ટ
થયું. અહંભાવ વિગલિત થયો, જડમાંથી ઉખડી ગયો.” ઉપરાંત
કહે છે - “મેં સાચા રૂપમાં ભગવાનના દર્શન કર્યા, એટલે કે એમના
ગુણોનાં દર્શન કર્યા કે તેઓ વિશેષ નાયક છે, વિનાયક છે,
પ્રાણીઓમાં અગ્ર છે, સારથિઓમાં ઉત્તમ સારથિ છે એટલે કે
બગડેલા ધોડા જેવા, ખોટે રસે થઢેલા ઉંદ્ધત લોકોને સાચા રસે
લઈજવામાં કુશણ છે. લિક્ષ્ય સંધ દ્વારા પૂજિત પ્રકાશમાન સૂર્ય જેવા
છે.”

સિરસા અભિવાદેસિ ‘સબ્બસત્તાનમૃત્તમં’ - બધા પ્રાણીઓમાં
શ્રેષ્ઠ એવા ભગવાન બુદ્ધને મેં શિરથી નમસ્કાર કર્યા.

ખરેખર સાચા ઢંગથી નમસ્કાર કર્યા તેથી જ અહંવિમુક્ત
બન્યો. તેથી જ અર્હત થયો. આ સંદર્ભમાં એક ઘટના -

રાજગિરિના ધન શ્રેષ્ઠીની પુત્રી. ચુવાવસ્થામાં જ પગ
લપસ્યો. તો ધરેથી ભાગી નીકળી. ભાગેલુકન્યાને એક-એક કરીને
બે પુત્રો થયા. બંને સક્કના કિનારે જ જન્મયા એટલે જ બંનેના નામ
‘પંથક’ રહ્યાયા. - મોટાનું ‘મહાપંથક’ અને નાનાનું ‘ચુલ્લપંથક’.
ઉંમર વધતાં બંનેએ મા પાસે પોતાના નાના - નાની વિષે જાણવાની
જિદ કરી તો તેણે જણાવી દીદ્યું ત્યારે તેઓ મોસાળે જવાની જિદ
કરવા લાગ્યા. તે ઘણા દિવસ સુધી ટાળતી રહી. પણ જચારે બંનેનો
આગ્રહ જોયો તો બંનેને સાથે લઈને રાજગિરિ પહોંચી પિતાએ
બેટીનો સ્વીકાર ન કર્યા - પણ દોહિત્રો પર પ્રેમ ઉમાટ્યો અને બંને
ઘરેરાખી લીધા. તેઓ ત્યાં ઉછરવા લાગ્યા.

શેઠ ધનશ્રેષ્ઠ ભગવાન બુદ્ધના વિહારમાં ધર્મશ્વણ કરવા
માટે જતા. મહાપંથક પણ સાથે જવા લાગ્યો. તેના મન પર
ભગવાનના ઉપદેશનો બહુ ઉંડો પ્રભાવ પડ્યો મહાપંથક પોતાના
હૃદયના ઉદ્ગાર આ શબ્દોમાં પ્રગટ કરે છે -

“જ્યારે મેં નિર્ભય શાસ્તાનાં પહેલાં પહેલાં દર્શન કર્યા તો
મારા મનમાં ખૂલ મોટો ધર્મસંવેગ જાગ્યો, પુલક રોમાંચ જાગ્યો.
પણ સાથે એ વાત પણ સમજમાં આવી કે કોઈ બે હાથ, બે પગ અને
મસ્તક ધરતી પર લગાવીને આ મહાપુરુષને પંચાંગ પ્રણામ કરે
અથવા આઠેય અંગ ધરતી પર લગાવીને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરે તો
પોતાના ઉદ્દેશની પૂર્તિ ન કરી શકે બુદ્ધની ખરી વંદના તો એમણે
બતાવેલી વિધિનો ઉપયોગ કરીને ચિત્ત નિર્મલ કરી લેવાથી જ થશે
- કલ્યાણ ત્યારે જ સંધારો. એટલે શિર, દાઢી અને મૂંઝ મૂંડાવીને
ધરથી બેઘર થઈને હું પ્રગજિત થયો અને એમની શિક્ષા અનુસાર શુદ્ધ
શીલનું પાલન કરીને શુદ્ધ આજીવિકા ધારણ કરીને, દીક્ષિયોને વશમાં
રાખીને સંગ્રહ સંભુદ્ધને નમસ્કાર કરતાં કરતાં માનસિક દૂષણોથી
અપરાજિત રહીને વિપશ્યી સાધકનું જીવન જીવવા લાગ્યા.

તે જાણી ગયો હતો કે સંગ્રહ સંભુદ્ધને સાચા ઢંગથી
નમસ્કાર કર્ય રીતે કરવા જોઈએ. ‘આરદ્વીરિયે પહિતતે, નિચ્ચ
દકાહપરકક મે’ - આત્મભાવ એટલે અહંભાવને સર્વથા ત્યાગીને
હંમેશા દઢ પરાક્રમ કરતા કરતાં મુક્તિહિત પુરુષાર્થમાં ભાગી જયું
જોઈએ. એટં બુદ્ધાન વન્દન - આ બુદ્ધોની ખરી વંદના છે. અને એ જ
વંદનામાં તે લગનપૂર્વક લાગી ગયો. તેણે એ દઢ નિશ્ચય કર્યો કે

તૃષ્ણાના તીરને હૃદયમાંથી પૂર્ણ રીતે કાઢ્યા વિના તે લગ્નિરેય વિશ્રામ નહિ કરે. આખી રાત પરાક્રમ કરીને અહીંત પદ પ્રાપ્ત કરીને જ તે વિશ્રામ કરવા બેઠો. ખરેખર મહાપંથકે બુદ્ધ વંદનાને બરાબર સમજુ અને તેણે ખૂબ સાર્થક વંદના પણ કરી.

આવા અનેક પ્રસંગોમાંથી બીજો એક પ્રસંગ :-

૩૦૦ શિષ્યોની સાથે હંમેશા કર્મકાંડોમાં રત રહેનારા સંન્યાસી નઈકાશ્યપ. જ્યારે તે ભગવાનના સંપર્કમાં આવ્યા, તો તેમની અમૃતમયી ધર્મવાણી સાંભળીને મિથ્યા કર્મકાંડોમાંથી મુક્તિ પામીને ભગવાન પાસેથી વિપશ્યના શીખી. તેનો પરાક્રમપૂર્વક અભ્યાસ કરીને જ્યારે અહીંત પદ પ્રાપ્ત થયું તો પોતાની મુક્તિનું ગાનગાતાં તેણે આ હર્ષ ઉંડધોષણ કરી-

“હું આંધળો હતો, અભિમાની હતો. અભિપૂજનના કર્મકાંડોમાં પડેલો મિથ્યા દટ્ટિઓમાં અટવાએલો હતો. આસક્તિઓમાં બંધાયેલો હતો. હવે હું બધાં બંધનોથી મુક્ત થયો. ભવચક તૂટ્યું, મોહ દૂર થયો અને તૃષ્ણા. વિદીર્ણ થઈ, જન્મ મરણનું ચક છૂટી ગયું, હવે મારો પુનર્જીવન નથી થવાનો. જે ખરેખર પૂજનીય અભિ છે, હવે હું એની જ ઉપાસના કરું છું પૂજનીય અભિ આ વિપશ્યના છે, જે આપણી ભીતર સંગૃહિત સમસ્ત પાપકર્મો ને બાળીને ભરમીભૂત કરી દે છે. એવો પૂજનીય અભિ જે બુદ્ધમાં જાગ્યો તે જ મારામાં જાગ્યો. તેની જ ઉપાસના કરું છું. તેના જ સાનિદ્યમાં રહું છું પહેલાં બહારના અભિને નમસ્કાર કરતો હતો, પણ હવે આ ભીતરી વિપશ્યના—અભિના રૂપમાં બુદ્ધને નમસ્કાર કરું છું” ખરેખર આજ તો બુદ્ધવંદના છે!

ધન્ય થયો સંન્યાસી નઈકાશ્યપ અને ધન્ય બની નઈકાશ્યપની ખરી બુદ્ધવંદના !

બીજુ એક ઘટના :-

મગધના ધનવાન સંખાર્તકુળમાં જન્મેલો ગોશાલ. પોતાના પૂર્વ પરિચિત મહાધની સોણ આદિના ભગવાન પાસેથી પ્રપ્રજ્યા લેવાના અને અદ્યાત્મની ઊંચી અવસ્થાઓ પ્રાપ્ત કરી લેવાના સંવાદે તેના મનમાં સાધના પ્રતિ ધર્મસંવેગ જગાવ્યો. તે પણ ધરથી બેધર થઈને, ભિસ્ય થઈને ભગવાન પાસેથી સાધનાની વિધિ શીખીને સમીપના પહાડી પ્રેટેશમાં દ્યાન કરવા ચાલ્યો ગયો.

શરીર રસ્કંદ અને ચિત્તના ચારેય રસ્કંદ. આ પાંચેય કેવી રીતે પ્રતિક્ષણ ઉત્પણ અને નષ્ટ થઈ રહ્યા છે, વિપશ્યના દ્વારા ઈંક્રિય જગતના આ ઉદ્ય-વ્યય સ્વભાવને સ્વાનુભૂતિ પર ઉત્તારવા લાગ્યો. આ જ એની બુદ્ધ અને બુદ્ધની શિક્ષા પ્રત્યેની ખરી પ્રદક્ષિણા થઈ એટલે કે વંદના થઈ અને એ જ વંદનાના આધારે તે લખચક્ષી મુક્ત થયો. અહીંત પદ પ્રાપ્ત કર્યું. વંદના, પ્રદક્ષિણા સફળ થઈ, ધન્ય થઈ.

એવી જ એક અન્ય ઘટના :

રાજગુહના બ્રાહ્મણાકુળમાં જન્મેલો ઉજ્જય. અનેક શાસ્ત્રોનું અદ્યાયન અને કર્મકાંડોનું સંપાદન કરીને તેણે તેમાં સારન જોયો. વેણુવનમાં ભગવાનના સંપર્કમાં આવ્યો. તેમની અમૃત-વાણી સાંભળીને પ્રગજિત થઈને, તેમની પાસેથી વિપશ્યના સાધનાની વિધિ શીખીને પરાક્રમપૂર્વક અભ્યાસ કરતાં મુક્ત અવરથા પ્રાપ્ત કરી.

અહીંત ઉજ્જય હર્ષ ઉદાનની વાણીમાં કહે છે—

“હે વીર ! હે બુદ્ધ. તમને નમસ્કાર કરું છું. આપ બધા પ્રકારની ઉપાધિઓથી સર્વથા વિમુક્ત થઈ ચૂક્યા છો. આપના મંગળ ઉપદેશોનું અનુસરણ કરીને હું પણ અનાસ્ત્ર એટલે કે આસ્તોથી પૂર્ણ રીતે વિમુક્ત બનીને વિહાર કરું છું.”

આજ તો એ વીર બુદ્ધની ખરી વંદના છે.

આવો સાધકો, પૂર્વકાળના એ સંતોની માફક અને તેમના જેવા હજારો અન્ય સાધક-સાધિકાઓની માફક આપણે પણ ખરું દર્શન અને ખરી વંદના કરતાં શીખીએ. અને ખરેખર પોતાનું કલ્યાણ સાધી લઈએ.

- કલ્યાણ મિત્ર,

સત્ય નારાયણ ગોયન્કા

સંબોધિ - દિવસ :

જ્યારે કોઈ સમ્યક્ સંબુદ્ધ બને છે તો તે એના પોતાના જ અસીમ પરિશ્રમ-પુરુષાર્થનું પરિણામ હોય છે, અન્ય કોઈની કૃપા-અનુકૂળપાનું નહીં. તે બોધિના સાતેય અંગોને ભાવિત કરે છે. એટલે કે તેનું જીવન જીવે છે તેનું સંવર્ધન કરે છે, બહુલીકરણ કરે છે, તેને પરિપૂર્ણ કરે છે, ત્યારે જસમ્યક્ સંબુદ્ધ બને છે.

સંબોધિ પ્રાપ્ત કરેલી આવી વ્યક્તિ અનંત જ્ઞાનથી, અનંત કરુણાથી ભરાઈ ઉઠે છે. સાંસારિક દુઃખોના બોજથી આકુળ-વ્યાકુળ લોકોને દુઃખિમુક્ત થવાનો સાચો રસ્તો બતાવે છે. તે જ રસ્તો, જે તેણે સ્વયં અપનાવ્યો. એણે પોતાના અનુભવોના આધારે જાણી લીધું કે માત્ર ઉપદેશોથી કોઈને લાભ થવાનો નથી દરેક વ્યક્તિએ પુરુષાર્થ, પરાક્રમ કરીને બોધિના સાતેય અંગ પોતાની ભીતર સ્વયં પોતે જ ભાવિત કરવાં પડશે. બહુલીકૃત કરવા પડશે, પરિપૂર્ણ કરવાં પડશે, તો જ તે દુઃખ - વિમુક્ત થશે, અન્યથા નહીં. ઉપદેશોથી પ્રેરણા મળી શકે છે, માર્ગદર્શન મળી શકે છે, જે કલ્યાણકારી છે, પરંતુ સ્વયં ધારણ કર્યા વિના ધર્મનો લાભ નથી મળી શકતો. તેથી લોકોને ધર્મ ધારણ કરવાની વિધિ તે શીખવે છે. શીલ-સદાચારનું પાલન કરતાં કરતાં સાચી રીતે અંતર્મુખ થવાનું શીખવે છે. અંતર્મુખ કોઈકાલ્પનિક આલંબનના આધારે નહિ, બલ્કે પોતાના જ બારામાં જે જે સચ્ચાઈજયારે - જ્યારે પ્રગટ થાય, તેને જ સાશીભાવે જોવાનો અભ્યાસ કરતાં કરતાં થાય છે.

અંતર્મુખ થઈને શીલવાન સાધક પોતાની કાચા પ્રત્યે અને કાચા પર જે - જે સંવેદના પ્રગટ થાય છે તેમના પ્રતિ જાગૃત થવાનો અભ્યાસ કરે છે. પોતાના ચિત્ત પ્રત્યે અને ચિત્ત જે કંઈ ધારણ કરે છે એટલે કે ચિત્ત પર સારું કે ખરાબ જે કંઈ પ્રગટ થાય છે તેના પ્રત્યે જાગૃત રહેવાનો અભ્યાસ કરે છે. આ પ્રકારે સતત જાગૃત રહીને સંબોધિના પહેલાં અંગ ‘મૃત્તિ’ નો અભ્યાસ કરે છે, તેને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

એ જાગૃતિના અભ્યાસથી સાધકને શીધ પોતાના મનનો સ્વભાવ સ્પષ્ટ થવા લાગે છે, કઈ રીતે આ મન ભૂત-ભવિષ્યમાં આગોટે છે, કઈ રીતે વર્તમાનથી દૂર લાગે છે, કઈ રીતે પ્રિય પ્રત્યે અને અપ્રિય પ્રત્યે દ્રેષ્ટ પેદા કરતું રહે છે અને પરિણામ સર્વપ્રે ગંઠો બાંધતું રહે છે, તાણ પેદા કરતું રહે છે, દુઃખ પેદા કરતું રહે છે.

વિકાર જાગવાથી દુઃખ ઉત્પણ થાય છે, ન જાગે તો દુઃખ વિમુક્તિ થાય છે. આ ધર્મ, આ કાનૂન, આ વિદ્યાન, આ અત હૃપ્ત કોરા ઉપદેશો અથવા શાસ્ત્રપરિનના આધાર પર નહિ, બલ્કે

સ્વાનુભૂતિઓના આધાર પર સમજવા લાગે છે, સમજવા લાગે છે કે સારું શું છે? ખરાબ શું છે? કુશળ શું છે? અકુશળ શું છે? શુકલ શું છે? કૃષણ શું છે? શું નિર્દોષ છે, શું સદોષ છે? સ્વાનુભૂતિઓના બળે અને પોતાની પ્રજાના આધારે સચ્ચાઈનું અન્યેખણ થાય છે, તો સમ્યક્ બને છે, ઘર્માનુફૂલ થાય છે, તેથી ધર્મ-વિચય રહેવાય છે. સાધક આ રીતે સંબોધિના આ બીજા અંગ ‘ધર્મ-વિચય’નો અભ્યાસ કરે છે, અને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

ઠીક-ઠીક અન્યેખણ દ્વારા જાય છે કે મનની ગાફેલ અવસ્થા, પ્રમાદપૂર્ણ અવસ્થા અત્યંત ખતરાનક છે, ભયાનક છે તો કમર કસીને અપ્રમત થઈ, વિકાર-વિહીન રહેવાના કામમાં લાગી જાય છે. બધી લાધાઓને દૂર કરતાં કરતાં ધર્મ-પરાક્રમમાં લાગી જાય છે. અને આ રીતે ધર્મના બીજા અંગ ‘વીર્ય’નો અભ્યાસ કરે છે. એને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

આ પરિશ્રમ-પરાક્રમ દ્વારા સજાગ-સચેત રહેનારો સાધક જેમ જેમ પોતાના મનનો પુરાણો સ્વભાવ બદલે છે તેમ તેમ તેના વિકારો દૂર થાય છે, પરેશાની દૂર થાય છે અને પરિણામે આખા શરીરમાં પુલક રોમાંચની, આનંદની લહેરો ઊઠવા લાગે છે. આ પ્રકારે સંબોધિના ચોથા અંગ ‘પ્રીતિ-પ્રમોદ’નો અભ્યાસ કરે છે. તેને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

આ પ્રમોદથી ચિત્ત અને શરીરમાં ઊડે સુધી પ્રભૂત પ્રશાંતિ છાવાવ લાગે છે, પ્રભૂત પ્રશ્રદ્ધિ છાવાવ લાગે છે. સાધક આ પ્રકારે સંબોધિના પાંચમા અંગ ‘પ્રશ્રદ્ધિ’નો અભ્યાસ કરે છે. તેને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

ભીતર જેટલી-જેટલી પ્રશાંતિ વધે છે, પ્રશ્રદ્ધિ વધે છે, એટલી ચિત્તની એકાગ્રતા સહજ થવા લાગે છે. મન એ શાંતિમાં જરત રહેવા દીખે છે. આથી સમાધિ સુદૃઢ થાય છે. આ પ્રકારે સાધક સંબોધિના આ છઢા અંગ ‘સમાધિ’ નો અભ્યાસ કરે છે. એને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

એ નિર્મલ શાંતિજન્ય સમાધિ પ્રત્યે પણ જ્યાંચ આસક્તિ ન થઈજાય, સાધક એ વાતનું દ્યાન રાખે છે. તે ખૂબ સમજે છે કે આ રિથ્યિ ઈંગ્રિયાતીત નથી. તેથી ઉત્પાદ-વિચય સ્વભાવની જ છે. અનિત્ય જ છે. આથી તેના પ્રત્યે પણ ઉપેક્ષાભાવ, સમતાભાવ જાળવી રાખે છે. આ રીતે સંબોધિના સાતમા અંગ ‘ઉપેક્ષા’નો અભ્યાસ કરે છે. એને ભાવિત કરે છે, પુષ્ટ કરે છે.

સંબોધિનાં આ સાતેય અંગ જેટલાં-જેટલાં ભાવિત થાય છે, બહુતીકૃત થાય છે, સંવર્ધિત થાય છે, પુષ્ટ થાય છે. ટેટલાં-તેટલાં એકબીજાને બળ દેતાં દેતાં સાધકને એ અવસ્થા તરફ લઈ જાય છે. જ્યાં ચિત્ત વિકારોથી નિતાંત વિમુક્ત થઈજાય છે. અને પરમપદ નિર્વાણનો સાક્ષાત્કાર કરી લે છે. સાધક પૂર્ણ રીતે હુઃખ વિમુક્ત થઈજાય છે.

સાધકો! આજના આ પાવન સંબોધિ – દિવસે આપણે પણ પ્રેરણા પ્રાપ્ત કરી અને દીરે – દીરે સાતેય સંબોધિ અંગોને ભાવિત કરતાં કરતાં, પુષ્ટ કરતાં કરતાં, દુઃખ વિમુક્તિ તરફ આગળ વધીએ અને પોતાનું મંગળ સાધીએ, પોતાનું કલ્યાણ સાધીએ. એમાં જ સંબોધિ દિવસની સાર્થીકરતા છે.

- મંગલ ભિત્ર

સત્ય નારાયણ ગોયન્કા

નવનિર્માણાધીન કેન્દ્ર ધર્મઅંબિકા - ગતિવિધિ

જૂન સાધકોનું સંમેલન ૧૨-૨-૧૨

બહુજલદી ધર્મ અંબિકા ખાતે સાધના શિબિરો થશે.

નવનિર્માણાધીન કેન્દ્ર વિષે ચિંતન-મનન માટે જૂના સાધકોનું સંમેલન તા. ૧૨-૨-૨૦૧૨ના રવિવારે આયોજિત છે.

સમય : સવારે રૂ.૦૦ થી સાંજે પ.૩૦ કલાકે

સ્થળ : ધર્મ અંબિકા વિપશ્યના કેન્દ્ર, બોરીઆય ટોલનાકાથી વગલવાડ રોડ પર ૨ કિ.મી., મુ. પો. વગલવાડ, તા. ગાણદેવી, ગુ. નવસારી.

જૂન સાધકોને ભાગ લેવા હાઇક અનુરોધ છે...

રજિસ્ટ્રેશન માટે સંપર્ક :

(૧) સુરત : હિતેશભાઈએધ - ૦૨૯૧-૩૨૯૦૬૬૧

રૂપલબેન ચાવડા - ૦૨૯૧-૨૬૬૩૦૩૦

ગિરધરભાઈવેકરિયા - ૮૪૨૮૨૯૨૭૫૮

(૨) નવસારી : વસંતભાઈલાડ - ૦૨૯૩૭-૨૫૫૨૫૮

૮૪૨૮૧૯૦૭૧૪

કિનનીબેન દેસાઈ - ૦૨૯૩૭-૨૮૮૭૫૨

(૩) અનુમાલા : યશવંત ભગત - ૮૪૨૮૮૨૨૩૩૮

(૪) અંકલેશ્વર / ભરુચ : પૂરીમાનેન શાહ - ૮૮૨૪૨૭૫૦૨૪

(૫) વલસાડ : અશોકભાઈવીજ - ૮૪૨૯૪૭૪૦૫૬

બાબુભાઈહિવરાલે - ૮૪૨૯૧૨૪૧૧૮

(૬) બિલિમોરા : રમેશભાઈપેટેલ - ૮૮૨૫૧૯૮૮૮૮

ભાણજુભાઈપેટેલ - ૮૮૨૫૧૪૧૩૨૫

ઈ-મેઇલ સંપર્ક : hitu20007@yahoo.com

ગુજરાતના કેન્દ્રો પર જૂન સાધકો માટે શિબિરો

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધર્મઅંબિકા” રાજકોટ	કચ્છ વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધર્મસિંહ” બાડા.	ગુરજ વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધર્મપીઠ” અમદાવાદ	ઉત્તર ગુજરાત વિપશ્યના કેન્દ્ર-“ધર્મ ટિવાક” મોદા મહેસુસાયા.
સતીપક્ષાન શિબિરો			
10-02-12 to 18-02-12	06-08-12 to 14-08-12	03-03-12 to 11-03-12	01-09-12 to 09-09-12
15-06-12 to 23-06-12	03-11-12 to 11-11-12		
24-09-12 to 02-10-12	03-03-13 to 11-03-13		
૧૦ દિવસીય ગંભીર વિશેષ શિબિરો			
27-06-12 to 08-07-12	10-09-12 to 21-09-12		12-12-12 to 23-12-12
દીદ્ય શિબિરો ૨૦-૩૦-૪૫ દિવસીય શિબિરો			
(૨૦ દિવસીય) 04-10-12 to 25-10-12	(૨૦ દિવસ) 17-03-12 to 07-04-12	(૨૦ દિવસ) 05-08-12 to 26-08-12	મોગર કેન્દ્ર “ધર્મ ભવન” (૦૨૬૫) ૨૩૪૧૧૮૧, (M) ૯૪૨૬૩ ૩૨૧૮૦
(૩૦ દિવસીય) 24-09-12 to 25-10-12	13-03-13 to 03-04-13	(૩૦ દિવસ) 07-03-12 to 07-04-12	E-mail : vvs04@ hotmail.com
શુપદીઓ માટે 05-05-12 to 13-05-12	02-12-12 to 02-01-13	(૩૦ દિવસ) 02-12-12 to 17-01-13	(જૂન સાધકી માટે જ દિવસીય શિબિર)
શુપદી માટે 21-04-12 to 29-04-12	03-03-13 to 03-04-13		19-04-12 to 22-04-12
			15-08-12 to 18-08-12
			22-11-12 to 25-11-12

વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમ-ધમ્મકોટ

તા. ૧૮ ઇલ્લુઆરી, રવિવારે વિપશ્યના સાધકોના પરિવારજનો/સ્નેહીજનો માટે ધમ્મકોટ કેન્દ્ર પર વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમનું આયોજન નીચે મુજબ કરેલ છે.

સમય : સવારે ૧૦-૦૦ થી બપોરે ૧-૦૦ કલાક દરમિયાન

* ૧-૦૦ વાગ્યે ભોજન અને સમાપન

- * આઠ વ્યક્તિઓ સુધી સ્પેશયલ રિક્ષા આપના ઘર/વિસ્તારથી કેન્દ્ર અને પરત આપવા થઈ શકે.
- * વાહન વ્યવસ્થાની જરૂરતવાળા ભાઈ-બહેનો મો. ૮૮૦૮૨ ૮૭૭૪૨ પર ગફવીભાઇનો સંપર્ક કરી શકે છે.
- * સીટી ઓફિસ/ધમ્મકોટ કેન્દ્ર પર હોન હ્રાટા રજીસ્ટ્રેશન કરાવીને જ આપશો. જેથી ભોજનની તથા અન્ય સુવિધા થઈ શકે.

જૂના સાધકો માટે સાધના વિષયક ધર્મચર્ચા/પ્રશ્નોત્તરી

તા. ૫ ઇલ્લુઆરી, રવિવારે ધમ્મકોટ કેન્દ્ર પર જૂના સાધકોને માર્ગદર્શન માટે વિપશ્યના પરિષદ સહાયક આચાર્ય શ્રી જયેશભાઈ સોની સાથે સાધના વિષયક પ્રશ્નોત્તરી તથા ધર્મચર્ચાનો કાર્યક્રમ આયોજૂટ કરેલ છે.

સમય : સવારે ૮-૩૦ થી ૮-૩૦ સમૃદ્ધ સાધના

સવારે ૧૦-૦૦ થી ૧૨-૦૦ પ્રશ્નોત્તરી-ધર્મચર્ચા

બપોરે ૧૨-૦૦ કલાકે ભોજન બાદ સમાપન
આપના પ્રશ્નો કાગળ પર લખીને સાથે લાવવા અનુરોધ છે.

દોહા ધરમના

શીલ હમારા શુદ્ધ હો, હો સમાધિ ભી શુદ્ધ ।
જબ પ્રજા ભી શુદ્ધ હો, હોય તથી હમ શુદ્ધ ॥
શીલવાન કે ધ્યાન સે, પ્રજા જાગત હોય ।
અંતર કી ગર્થે ખુલેં, માનસ નિર્ભલ હોય ॥
બિના શીલ ધારણ કિયે, શુદ્ધ સમાધિ ન હોય ।
બિન સમાધિ પ્રજા નહીં, મુક્તિ કહાં સે હોય ॥

ઓફસેલ કોપડેર લિમિટેડ

૫/૨, ઝૂપાપરી રોડ, ભાવનગર - ૩૯૪ ૦૦૫.

ફોન : (૦૨૭૮) ૨૨૧૨૪૦૧-૨-૩ ની મંગલકામના

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિલાગ) ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૯૦ ૦૦૧. પતી પ્રકાશક તથા સુદ્ર : ચંદુલાઈ મહેતા, મુદ્રા સ્થાન : નાઈસ આર્ટ, “મુક્તિરામ ડોમ્સેક્સ”, રાઘ્યાંશ શાળા મેઈન રોડ, રાજકોટ - ૩૯૦ ૦૦૧. દ્વારા રાજકોટ ખાતો પ્રકાશિત. તંત્રી : ભરત કાપડીઆ. વિપશ્યના (જુખાતી) પત્રિકાનું લયાજમ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૯૦ ૦૦૧. ના સરનામો, સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટરના નામે મ.ઓ./ફ્રાન્ડ અથવા રોકડેરી મોકલી શારીરો. (બહારગામના ચેક લેવામાં આપશે નહીં.) રાજકોટ સીટી ઓફિસ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૧.

વિપશ્યના ૭ જાન્યુઆરી 2012 | આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશોધન વિન્યાસ, ઈગતપુરીના સોજન્યાંત્રી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાંથી પ્રકાશિત કરાય છે.

ચાર વર્ષનું લવાજમ : રૂ. 100/-

‘વિપશ્યના’ Reg-No. GUJGUJ 08700/6/1/99-TC

Postal Reg. No. G-RJ-450

(Renewed upto 31.12.2011)

Wpp Licence No. G-PMG-RJT/015/2009

If undelivered please return to :

Weighs less than 10 gms

Posted without Payment of Postage.

Posting day-25th of every month,

Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિલાગ)

ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ,

રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧.

સીટી ઓફિસ : ફોન - (૦૨૮૧) ૨૨૨૦૮૬૧-૮૬૬

મોબાઈલ : ૯૪૨૭૨ ૨૧૫૯૧

e-mail : info@kota.dhamma.org

Web site : www.kota.dhamma.org